

Helle Helle er mester i at skrive om mennesker, der mangler et hvorfor

"Helle Helles nye roman, "Hey Hafni", er mørk i tonen, ja, den mørkeste roman hun har skrevet. Der lurder en fortvivelse mellem linjerne," skriver Flemming Kloster Poulsen. Foto: Mikkel Carl

FLEMMING KLOSTER POULSEN

19.04.2025

BØGER // ANMELDELSE – I Helle Helles *Hey Hafni* følger vi en 51-årig kvinde, der har lejet en lejlighed i Brighton i tre måneder – uden helt at vide hvorfor. Hun driver omkring uden planer, fra gæsteværelser til fremmede menneskers liv, mens en stille desperation lurder under overfladen. Helle Helle har skrevet sin mørkeste roman til dato – en underspillet, præcis og rørende fortælling om at have mistet retning og måske finde den igen.

Hey Hafni

Forfatter: Helle Helle

Forlag: Gutkind

Udkom d. 3. april 2025.

Et sted i **Helle Helles** nye roman, *Hey Hafni*, siger Hafni: "Jeg har lagt mærke til at ikke mange stiller hv-spørgsmål, højst hvornår og hvem. Det gælder også mig. Der

mangler altid et hvorfor.” Ja, der mangler et hvorfor i Hafnis liv. En mening, et formål, en retning. Der er masser af hvordan og hvem, det viser sig undervejs i bogen, men hvorfor mangler et svar. Hvad er meningen med det hele?

“En af dagene beslutter Hafni at tage bussen ud til Virginia Wolfs hus, ikke langt fra Brighton. Selvom broderen sidder derhjemme med gips på benet, ender hun med at være væk i mange dage

Det har Hafni ualmindelig svært ved at svare på, og sådan er Helle Helles nye roman, *Hey Hafni*, et studie i en 51-årig kvindes liv, der er ramt af eksistentiel tomhed. Hafni blev skilt for tre-fire år siden, er stadig alene, og er nu taget til Brighton i Sydengland. Byen siges at være den fjerdelykkeligste by i England.

Roman Gutkind

HELLE HELLE
Hey Hafni

Her har hun langtidslejet en lille lejlighed på 10. etage med udsigt til Den Engelske Kanal. Hun skal være der tre måneder. Men hvorfor får vi ikke at vide, og mindst af alle ved Hafni det selv, men måske for at finde lidt lykke?

Helle Helles fortabte eksistenser

Der er noget fortabt over Hafni, og det er langt fra første gang, Helle Helle fortæller om små og fortabte eksistenser. Sådan var det i gennembrudsromanen *Rødby-Puttgarden*, og ikke mindst i den efterfølgende og fremragende *Ned til hundene*, hvor hun skriver om almindelige såkaldt jeg-svage mennesker, der går i termotøj, drikker kaffe og snakker.

Senere kom bl.a. romanerne *de* og *Bob*. Nu er det Hafni, som vi kender fra forgængeren *Hafni fortæller*, der kom i 2023. Her lærte vi Hafni at kende som et menneske, der ofte ender i akavede og pinlige situationer, men som trods alt klarer sig igennem med humor og hjælpsomhed.

Men *Hey Hafni* er mørkere i tonen, ja, den mørkeste roman Helle Helle har skrevet. Der lurder en fortvivelse mellem linjerne. Ved et muntert middagsselskab skal alle gæsterne præsentere sig, Hafni tænker så det knager for at finde ud af, hvad hun skal sige, men det ender med at hun blot får sagt: "Jeg ved ikke, hvad jeg skal." Det er en sætning, der præcist rammer Hafnis position i verden: Hun har tabt både retning og formål.

Hafni stikker af

Handlingen udspiller sig over nogle dage, som begynder med, at Hafni får besøg af sin storebror, som skal løbe det årlige maratonløb i Brighton. Han er nyligt blevet skilt og er bange for at udvikle en depression. Uheldigvis falder han op ad trapperne til lejligheden, brækker sin vrist og ender med at sidde i lejligheden med gips på foden.

En af dagene beslutter Hafni at tage bussen ud til Virginia Wolfs hus, ikke langt fra Brighton. Selvom broderen sidder derhjemme med gips på benet, ender hun med at være væk i mange dage. Planløst driver hun fra det ene til det andet. Hun dropper ind i et bofællesskab og hjælper med at passe et spædbarn om natten. Senere finder hun Virginia Wolfs hus og falder i søvn i gæstehusets seng. Dagen efter havner hun i Eastbourne, hvor hun bliver hængende nogle dage ved en B&B. Alle steder vil hun

gerne give en hjælpende hånd, men hver gang ender det med at hun efter kort tid stikker af.

Sproget er koncist og enkelt, men pirrende, det skaber hele tiden en nysgerrighed og lyst til lige at læse endnu en side, mener Flemming Kloster Poulsen om Helle Helles nye roman, *Hey Hafni*. Foto: Mikkel Carl

Undervejs er der mange flashbacks og associationer til episoder fra skilsmissen og det efterfølgende opbrud, replikskifter med børnene, som nu er voksne, glimt fra restaurantbesøg. Relationerne til børnene og broderen er skrøbelige, holdt i gang af korte sms-beskeder, hvor der ofte opstår misforståelser. Først efter adskillige dage med bus og tog, begynder hun, noget ramponeret, at finde hjemad.

Monkey pestilens, difficult eksistens

Man kan tænke, at det er trist læsning. Men nej, jeg var fascineret fra første til sidste side. Romanen er kun på 190 sider, og på mange af siderne fylder teksten kun det halve eller mindre. Det meste er fortalt i 3. person, men dele er i 1. person, hvor Hafni selv har ordet og fortæller til et du, som er en perifer veninde fra tidligere.

Sproget er koncist og enkelt, men pirrende, det skaber hele tiden en nysgerrighed og lyst til lige at læse endnu en side. Irrationelle tanker, som enhver kender fra sig selv, mærkelige indskydelser og undladelser, bliver skrevet frem med indlevelse, loyalitet og genkendelig realisme. Tonen er noget i retning af nøgtern og indimellem med skæv tør humor, som f.eks. da hun bliver irriteret på bageren og vil smække døren efter sig, men den er uheldigvis selvlukkende.

“Jeg håber det bedste for Hafni, og at Helle Helle skriver en tredje roman om Hafni, hvor hun kan finde en ny retning i livet

Men det er særligt den eksistentielle tomhed, der gør indtryk. Gentagne gange bliver vi gjort opmærksom på, at Hafni mangler sit livs *hvorfor*. Hun har ikke noget, hun selv kan fylde sin tilværelse med, og er derfor udleveret til andres initiativ og handlekraft, så hun får en funktion. “Jeg ved ikke hvor jeg skal begynde. Heller ikke hvor jeg skal slutte. Du ved, hvordan det er, man går til venstre, fordi nogen peger. Eller ind ad en dør, fordi nogen åbner den.”

“Det er en af de mest fremragende romaner, jeg har læst om det trivielle, banale og almindelige liv, som de fleste af os (også) lever,” skriver Flemming Kloster Poulsen om Helle Helles *Hey Hafni*. Foto: Mikkel Carl

Hafnis overdrevne opmærksomhed på sproget er en måde at holde tomheden på afstand. Det hedder både ‘dale’ og ‘valley’. Kun ved skybrud taler man om raining cats and dogs. Monkey pestilens, difficult eksistens. Sådan kan hun blive ved.

“Der er noget, hun skal tænke igennem, men hun bliver ved med at glemme hvad, og til sidst lader hun det ligge.” Ja, hun lader det ligge, falder i søvn og nøjes med næste dag at konkludere: “Tiden har lært mig at ingen har det ikke-svært.”

Forlig med det trivielle

Det er en af de mest fremragende romaner, jeg har læst om det trivielle, banale og almindelige liv, som de fleste af os (også) lever. Det finder sjældent vej til Facebook og Instagram. Men her er det foldet ud i et loyalt, enkelt og gennemført smukt sprog.

Jeg håber det bedste for Hafni, og at Helle Helle skriver en tredje roman om Hafni, hvor hun kan finde en ny retning i livet. Eller endnu bedre: blive fundet. Blive genkendt og fundet af et andet menneske, af kærligheden. Det er håbet, som også ligger i Hafnis egne ord til den perifere veninde: “Måske kan vi mødes en dag i Lollands Centret? Jeg tror godt du kan kende mig.”

En gang brugte forfatteren Tage Skou-Hansen udtrykket at 'slutte forlig med det trivielle.' Det er, hvad Helle Helle gør. Hun laver ikke en diagnose på Hafnis fortabthed, men skaber netop i stedet en fortælling. Og gennem fortællingen kan vi forlige os med trivialiteter og selvmodsigelser, jeg tror det kan afpsykologisere både os selv og andre at gå ind i den. Ingen nemme løsninger, men vi bliver klogere undervejs. Og lidt mere tilgivende overfor vore egne og andres banale liv. Det er slet ikke så lidt.

[Klik dig videre til mange flere boganmeldelser lige her.](#)

gutkind

Helle Helle

Hey Hafni

FLEMMING KLOSTER POULSEN

Flemming Kloster Poulsen er cand. teol., forfatter og tidligere præst ved Den danske Kirke i London. Før dette var han sognepræst ved Sankt Mortens Kirke i Randers. Gennem mange år har han optrådt som fortæller og foredragsholder, og han har skrevet en række bøger om litteratur, bibelhistorie og...

POV Overblik

Støt POV's arbejde som uafhængigt medie og modtag **POV Overblik** samt dagens udvalgte tophistorier alle hverdage, direkte i din postkasse.

- Et kritisk nyhedsoverblik fra ind- og udland
- Indsigt baseret på selvstændig research
- Dagens tophistorier fra POV International
- I din indbakke **alle hverdage** kl. 12.00
- Betal med **MobilePay**

For kun 25 kr. om måneden giver du POV International mulighed for at bringe uafhængig kvalitetsjournalistik.

25 kr./md.